



dr Andrzej Rataj  
Radny Miasta Poznania

---

Poznań, dnia 16 sierpnia 2019 roku

Numer: 31 / 2019

**Szanowny Pan**  
**Jacek Jaškowiak**  
**Prezydent Miasta Poznania**

### **INTERPELACJA**

w sprawie: <b>osiedlenia w Poznaniu repatriantów i ich rodzin</b>
---

Na podstawie art. 23 ust. 1 i art. 24 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018 roku, poz. 994 ze zmianami) i § 13 ust. 1 uchwały numer LXXX/1202/V/2010 Rady Miasta Poznania z dnia 9 listopada 2010 roku w sprawie Statutu Miasta Poznania (Dz. Urz. Woj. Wlkp. z 2011 roku Nr 11, poz. 303 ze zmianami), uprzejmie proszę o odpowiedź na niniejszą interpelację.

### **Stan faktyczny**

Polacy i Polska mieli w ostatnich stuleciach tragiczną historię. Jednym z elementów tych dziejów były wysiedlenia, deportacje i zsyłki Polaków na Wschód - na nieludzką ziemię. Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości postanowiono realizować inicjatywy mające na celu repatriację Polaków do Ojczyzny, co jednak w kolejnych latach wdrażane było z utrudnieniami, głównie z przyczyn ekonomicznych. Od 2001 roku obowiązują w przepisach o repatriacji uchwalone, zgodnie z treścią preambuły ustawy o repatriacji, w poczuciu głębokiej więzi z Polakami - potomkami dawnej Rzeczypospolitej, ofiarami komunistycznego terroru, przemocą zmuszonymi do opuszczenia ziemi przodków, osiedlonymi wbrew własnej woli na najtrudniejszych do zamieszkania obszarach byłego Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich; pozbawionymi możliwości powrotu do Polski, prześladowanymi z powodu swojego pochodzenia oraz przywiązania do wiary, tradycji i umiłowania wolności,

skazanymi na pracę w nieludzkich warunkach, głód, choroby i częstokroć na fizyczne wyniszczenie; którzy, mimo wszelkich przeciwności, nigdy nie wyrzekli się Polski, jej tradycji i kultury, a miłość i przywiązanie do Ojczyzny przekazali swoim potomkom - oraz w pragnieniu zadośćuczynienia za doznawane przez zesłańców krzywdy, a także w słusznym uznaniu, że powinnością Państwa Polskiego jest umożliwienie repatriacji rodakom, którzy pozostali na Wschodzie.

Jednym ze sposobów udzielania pomocy repatriantom i członkom ich rodzin jest zapraszanie tych osób przez daną gminę, która udziela wsparcia w szczególności w zakresie mieszkania, pracy, adaptacji, czy pomocy socjalnej. Miasto Poznań przystąpiło do tych działań, przyjmując w 2001 roku i 2007 roku odpowiednie uchwały Rady Miasta Poznania oraz zobowiązując się do zapewnienia repatriantom lokalu mieszkalnego z zasobów komunalnych, udzielenia pomocy w realizacji zawodowej rodzinom repatriantów, a także umożliwienia podjęcia nauki przez ich dzieci oraz udzielenia wsparcia socjalnego w zakresie świadczeń rodzinnych, świadczeń z zakresu pomocy społecznej, w tym zasiłków pieniężnych, pomocy rzeczowej, związanej z zakupem wyposażenia mieszkania, pracy socjalnej, a także pomocy w ponoszeniu kosztów utrzymania mieszkania. Obecna sytuacja ekonomiczna w Polsce, a zwłaszcza w Poznaniu, skłania do ponawiania postulatów zwiększenia liczby repatriantów osiedlających się w Poznaniu w wykonaniu przepisów o repatriacji, biorąc pod uwagę również potrzeby zatrudnienia nowych pracowników, zwłaszcza w jednostkach miejskich.

### **Pytania**

Zwracam się zatem z prośbą o odpowiedź na następujące pytania:

- 1) jaka liczba repatriantów osiedliła się w Poznaniu w wykonaniu przepisów o repatriacji,
- 2) czy właściwa jednostka miejska pozostaje w kontakcie z repatriantami, którzy osiedlili się w Poznaniu w wykonaniu przepisów o repatriacji, a jeśli nie - to dlaczego, natomiast jeśli tak - to jakie są obecnie losy tych repatriantów,
- 3) czy byłoby możliwe zwiększenia liczby repatriantów osiedlających się w Poznaniu w wykonaniu przepisów o repatriacji, biorąc pod uwagę zwłaszcza obecną sytuację ekonomiczną i znaczne potrzeby zatrudnienia nowych pracowników, zwłaszcza w jednostkach miejskich.

(-) Andrzej Rataj